

[Axel Dam.]

Understøttelse kan hverken i et kommunistisk eller i et monopolistisk Samfund som det nuværende være en Fyldestgørelse af hans Retskrav. Hvis man har Ret til at blive forsørget af Staten, maa det være et Lige- retskrav for alle Borgere, og saa maa Staten ogsaa have Pligt til at forsøge de Handels- mænd, som den gennem sin Importregulering berøver deres Erhverv og forarmer.

Naar man ved Statsindgreb i Erhvervs- livet hindrer Folk i at skaffe sig Udkomme, maa man konsekvent have i den kommu- nistiske Samfundsordning, som vi i Rets- forbundet er de eneste konsekvente Mod- standere af. Kun hvis Staten, saaledes som vi kræver det, afholder sig fra ethvert Ind- greb i Erhvervslivet — bortset naturligvis fra Retsværn mod Retskrænkelser og Mono- poldannelser —, kan den skyde Forsørger- pligten fra sig overfor normale og arbejds- dygtige Mennesker, der i et Retssamfund ikke behøver nogen som helst Understøttelse og ikke behøver gratis Adgang til andre Livsgoder end dem, som Sol og Luft byder Menneskene.

Da Udtrykkene Frihed og Tvang, Rets- stat og Slavestat, i manges Øre lyder noget fraseagtige og i hvert Fald er temmelig ab- strakte, vil jeg hellere betegne Forskellen mellem Retsstaten og Kommunismen ved at sige, at det, der skal bekæmpes og udryddes, for at der kan komme en retfærdig For- deling af Livsgoderne her paa Jorden, er efter Kommunismens Mening Kapitalismen, efter vor Mening Monopolismen, da denne sidste alene giver den saakaldte Kapitalisme Magten over Produktionen og over Arbejds- udbyttet, hvad selve Karl Marx har indset, da han erklærede Jordmonopolet for Kapi- talismens Grundvold. Hvad der skulde vindes ved at konfiskere de arbejdsskabte Produktionsmidler, naar først Monopolerne er udryddet, kan jeg ikke indse. De Pro- duktionsmidler, hvormed jeg personlig skaf- fer mig lidt Arbejdsfortjeneste, er et Penne- skaft og et Blækhus. Hvis disse tilhørte Staten og ikke mig selv, fik jeg jo ikke Lov til selv at bestemme, hvorledes jeg vilde bruge dem. I hvert Fald erklærede det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch i Studenterforeningen, at i en socialistisk Stat vilde man ikke finde sig i offentlig Kritik af Regeringshandling — der var enkelte Stemmer, som raabte noget om Ytrings- frihed.

Det siger sig selv, at om Ytringsfrihed kan, der ikke være Tale i et Samfund, hvor baade Pressen, Radioen og Adgangen til Foredragssalen er afhængig af Magt-

havernes Diktatur. Det kan være slemt nok i det Samfund, vi har. Jeg minder om, at forleden Aften var der en Radio- udsendelse, efter at der havde været en meget interessant principiel Debat i Rigs- dagen, men om denne Debat oplyste Radio- avisen ikke andet end Navnene paa dem, der havde talt, hvad der jo ikke har megen Interesse, naar man ikke faar at vide, hvad de har sagt. Jeg ved ikke, hvem der har Ansvaret for en saadan Censur eller Ordning af Radioudsendelserne, men jeg retter Forespørgselen til dem, der maatte være i Stand til at besvare den.

Naar jeg saa til, hvad jeg hidtil har sagt, føjer, at den almindelige Valgret synes at skulde afskaffes, inden vi endnu har faaet den rigtigt gennemført, kan man vel nok skimte, at det ikke er for tidligt at rejse principiel Modstand, saaledes som Retsforbundet gør det, mod den Kurs, Statdiktaturet, som der nu stiles imod. Fra en fremstaaende socialdemokratisk Landstingsmand hørte jeg nemlig umiddel- bart efter det Valg, der slap endnu et lille Parti ind i Rigsdagen, at nu maatte vi have en ny Valglov, der spærrede de for Regeringsmagten ubekvemme Smaapartier ude fra Rigsdagen. Efter at Socialdemo- kratiet for længst er kommet ud over den spæde Alder, da det var et lille Parti paa nogle faa Medlemmer, er der jo ingen Grund til, at Mindretallene skal have nogen Valgret mere. Det er jo ikke Stemme- retten, men kun Mulighederne for dens Misbrug, der tages fra Vælgerne, naar det fremdeles staaar dem aabent at stemme paa de privilegerede Partier!

Foruden de økonomiske Monopoler, Jordmonopolet, Toldmonopolet og Skatte- monopolet, vil Retsforbundet naturligvis ogsaa bekæmpe det Partimonopol, som de store Partier gennem Valgloven har tildelt sig selv og nu synes oplagt til yderligere at ville udvide ved at fratage Mindre- tallenes Vælgere deres Valgret og afskaffe den tidligere saa højt priste almindelige Valgret.

Aksel Larsen: Jeg skal paa dette som paa en Række andre Omraader saa vidt muligt tilpasse mig til det, der synes at være god Tone her i Tinget, og begynde med at tale om selve Valget, som er Aarsag til, at Tinget har den nuværende Sammen- sætning, og som ogsaa er den umiddelbare Aarsag til, at jeg er i Stand til at staa paa denne Talerstol.

Hvis man skulde tage efter de Be- gejstringshyl, de forskellige Partiers Presse